

vil da bede den ærede Regering og de ærede Medlemmer om at se lidt paa Drikkeriet som Aarsag f. Eks. til Strid i Ægteskabet, som Aarsag til Opløsning af Hjemmene, som Aarsag til, at Værgeraadene maa tage sig af saa mange stakkels Børn, som de maa. Jeg vil henstille til ærede Medlemmer at se paa Overværgeraadets Beretning, der er omdelt paa de Herrers Pladser, saa ville de faa Indblik i, hvilke sørgelige Forhold Værgeraadene og Overværgeraadet blive Vidne til, netop med Hensyn til de berusende Drikke som Aarsag til de elendige Forhold, hvorunder mange stakkels Børn blive opdragne. Jeg vil endvidere minde om de alkoholiske Drikke som Aarsag til Sindssygdomme. Ser man paa dette, vil man være klar over, at de store Kræv, som nu stilles til Samfundet i Retning af Hospitaler og Pleje af sindssyge, i meget væsentlig Grad skyldes de alkoholiske Drikke. Ja, vil man se paa hele vort Forsørgelsesvæsen, vil man ogsaa faa Klarhed over, hvilke uhyre Byrder der her vælter ind over vort Samfund som Følge af de alkoholiske Drikke. Endelig og ikke mindst vil jeg bede ærede Medlemmer lægge Mærke til Forbryderstatistikken. Man vil her gøre den Opdagelse, at ikke mindre end Halvdelen af samtlige Forbrydere her i Landet er Alkoholister, ja, ikke mindre end $\frac{2}{3}$ af de mere end en Gang straffede Forbrydere ere Alkoholister. Naar man ser dette og ved, at vi i Øjeblikket staa overfor Opførelsen af nye og kostbare Strafanstalter, tror jeg, at det ogsaa her saa klart som muligt fremgaar, hvilken vigtig Samfundsopgave det er, vi her staa overfor. Jeg kan ikke lade være med her at minde om, hvorledes vi for kort Tid siden behandlede Spørgsmaalet om, hvorvidt man skulde have Pryglestraf eller ej for Voldsforbrydelser. Det er et Spørgsmaal, som det desværre har været nødvendigt for Rigsdagen at tage under alvorlig Overvejelse ogsaa i en tidligere Periode, for faa Aar tilbage. Men jeg vil blot henstille til ærede Medlemmer at tænke over, hvilke Folk det er, der ere Voldsforbrydere. De ville sikkert blive klare over, at det er meget vanskeligt at tænke sig en Voldsforbryder, der enten ikke er Dranker eller har begaaet en Forbrydelse under en Rus. Det var disse Forhold, jeg gerne her kort vilde pege paa for at vise, at det er et stort og vigtigt Samfunds-spørgsmaal, vi her beskæftige os med.

Der blev i Landstinget fremsat en Udtalelse, som gik ud paa, at man ikke kan

fremme Ædrueligheden ad Lovgivningsvejen. At en saadan Udtalelse absolut ikke billiges af Lovgivningsmagten, og at Lovgivningsmagten igennem flere Aar har haft en anden Opfattelse, behøver jeg ikke at minde om. Det ville ærede Medlemmer kunne overbevise sig om ved at gaa tilbage i Rigsdagens Historie og se paa, hvor mangfoldige Gange begge Rigsdagens Ting og Regeringen have givet Tilslutning til ved Lovgivningen at fremme Ædrueligheden, og det Forslag, her foreligger til Behandling, er jo Grundlaget for det Lovgivningsarbejde, vi her staa overfor. Det er fremsat af en Kommission, der er nedsat med Tilslutning fra begge Rigsdagens Ting. Denne Kommission havde den Opgave at paavise, ad hvilke Veje man kunde fremme Ædrueligheden, dels med og dels uden Lovgivningens Hjælp. Man ser altsaa, at hele Lovgivningsmagten ogsaa ved Nedsættelsen af denne Kommission var enig om, at det er et Spørgsmaal, som vedrører Lovgivningsarbejdet, og at Ædrueligheden kan og bør fremmes ved Støtte fra Lovgivningsmagtens Side.

Det er en Selvfølge, at i denne Kommission, der bestod af 11 Medlemmer, hvoraf Halvdelen var Afholdsfolk, og den anden Halvdel var Ikke-Afholdsfolk, begyndte man sit Arbejde under tilsyneladende meget vanskelige Forhold, naar man arbejdede henimod det Maal at komme med en enstemmig Indstilling. Anskuelserne vare saa forskellige, da vi første Gang mødtes til Arbejde i Kommissionen, men alle dens Medlemmer vare besjelede af et alvorligt Ønske om at naa til et Resultat, og de modstridende Anskuelser bøjede sig imod hinanden paa en saadan Maade, at hele Kommissionen enstemmigt afgav sin Betænkning og enstemmigt fremsatte det Forslag, der har været Grundlaget for det Lovgivningsarbejde, vi her beskæftige os med. Jeg anfører dette som Bevis for, at det er urigtigt, naar der er sagt, at det Forslag, der var fremsat af Kommissionen og vedtaget af Folketinget, er et meget vidtgaende Forslag, som Afholdsfolkene have fremsat. Det er aldeles ikke Tilfældet. Nej, det er Resultat af en grundig Overvejelse, et grundigt Studium af Forholdene i andre Lande. Det er Resultatet af et Arbejde, hvor de modstridende Anskuelser ere mødtes i fælles Bestræbelse for at naa et for Samfundet heldigt Resultat.

Men selve det Princip, man her er inde paa i det forelagte Lovforslag, er heller ikke noget, der er nyt for Lovgivnings-